

14. 6. 2026–21. 6. 2026 * LVI * 2355

ŽUPNIJSKI LIST STOLNE ŽUPNIJE

~ Ljubljana Sv. Nikolaj ~

11. NEDELJA MED LETOM

Boga čisto malo razumemo, nemogoče ga je opisati, tudi njegove misli težko razbiramo. Že to koga moti, da se skriva domišljavim, razodeva pa ponižnim, da imenitne v očeh sveta pušča v njihovem svetu in se bolj posveča zanemarjenim; da mu več kot pomembni in vplivni pomenijo ubogi in trpeči. Dela razliko med tistimi, ki se imajo za pametne in dobre, in onimi, ki vedo, da so majhni in nepopolni. Najtežje pa ga je razumeti, da naravnost pošilja Sina v najbolj krivičnem in zavoženem času zgodovine, res sredi noči duha, in to predvsem za tiste, ki z zgrešenim življenjem Boga zavračajo, sebi in drugim pa pripravljajo hudo, naj to počno iz nevere, neznanja ali pod družbenimi pritiski. Pa dobro ve, kje in kako se bo ta Sinova pot končala. In temu pravi ljubezen do Sina in do ljudi. Bog kot Stvarnik spoštuje svojo stvar, kot Oče rešuje otroka, kot Učitelj razdaja učencem svoje znanje, kot Vodnik čuti odgovornost za vse, ki mu sledijo. Tudi učence, ko jim bo zaupal svojo besedo in poslanstvo, bo poslal k bolnim in mrtvim, iz družbe

izključenim, k obsedenim. Opravljali in obrekovali so ga zaradi tega, ga nazadnje zavrgli z njegovimi zamisljimi vred. Še tako duhovno urejeno krščansko občestvo ne sme pozabiti tega in mora pustiti duhovniku, da je svoboden tudi za tiste, ki so se sami ali so jih drugi zavrgli. Tudi v cerkvi je treba pustiti rezerviran prostor za tiste, ki si bodo znova zaželeli v njeno zavetje. Pa ne le v cerkvi, tudi v srcih. Molitev za grešnike, ki je Marija tolikokrat o njej govorila, je prava, če v njej postavimo na prvo mesto sebe, nato šele druge. Spomnimo se farizeja pred oltarjem in cestinarja zadaj pri vratih. Tu spoznavamo, da je naše prizadevanje za pravično in čisto ravnanje najprej iskanje Božjega pogleda, in z njim pogled vase; zatem pa k drugim; da ni iz moči našega duha, ampak dar, navdih Gospodove milosti. In pravi odgovor na to sta veselje in hvaležnost, pa tudi vedno trdnejše zaupanje, da se v nas oblikuje podoba, ki jo je Bog v nas vtisnil in da jo želi izpopolniti do vse polnosti Božje.

Anton Slabe

DOKUMENTI DRUGEGA VATIKANSKEGA KONCILIA –

II. konstitucija o svetem bogoslužju *Sacrosanctum Concilium*.

3. Obred, znamenje, simbol – iz katehez papeža Leona XIV.

Drugi vatikanski koncil, ki je ohranil dragoceno delo liturgičnega gibanja, nam je pomagal ponovno odkriti zelo živo resnico v zavesti starodavne Cerkve in v nauku cerkvenih očetov. Obredi krščanske liturgije niso zgolj zunanja preobleka zakramentalne skrivnosti, skupek samovoljnih obredov, temveč cerkveno posredovanje, po katerem nas doseže Božji dar. Prav zato nas koncil vabi, da razumemo *mysterium fidei* [skrivnost vere], ki se v liturgiji uresničuje skozi obrede in molitve (prim. SC, 48).

Obred daje obliko bogoslužnemu opravilu in po njem tudi našemu življenju, s čimer v nas vzbuja duhovno občutljivost, ki nas naredi zmožne, da po Jezusu Kristusu okušamo Božjo navzočnost. Seveda se to zgodi, če ne ostanemo tuji ali nemi gledalci (prim. SC, 48) bogoslužja, ampak v njem sodelujemo z vsem svojim bitjem – telesom, umom in srcem –, poslušni Gospodovi zapovedi. Po svetem obredu se tako učimo poslušati Božjo besedo, se zahvaljevati in častiti, bratsko deliti in biti cerkveno občestvo. Odkrijemo, da smo skupnost z mnogimi obrazi, ki jo združuje ista vera.

Obred nas vključi v natančno določeno sosledje dejanj in molitev, ki so lahko včasih v nasprotju z našo osebno težnjo k spontanosti. Vendar pa njegova logika ni v tem, da bi omejeval svobodo znotraj nekih vzorcev. Nasprotno,

s slovesno zmernostjo svojih ritmov obred prekine hitenje in nas privede nazaj k bistvenemu. V obredu doživimo logiko zastonskosti, najdemo počitek, ki poživi srce, spoznamo, da nas prehiteva Božja milost, učimo se živeti v ritmu, ki ga prežema Sveti Duh.

Besedišče obreda je prepleteno z znamenji in simboli, značilnimi za bogoslužje. V njem, kot trdi koncil, »se posvečenje človeka izraža s čutnimi znamenji in se uresničuje na način, ki je lasten vsakemu od njih« (SC, 7). »Znamenje« in »simbol« sta izraza, ki se pogosto uporabljata kot sopomenki. V resnici je znamenje simbolično, ko se lahko nanaša ne le na neko idejo, temveč na celoten sistem pomenov in vrednot. Tako na primer, ko smo pokropljeni z blagoslovljeno vodo, to v nas oživi zavedanje daru, ki smo ga prejeli pri krstu, in naše sprejetje novega življenja v Kristusu. Po drugi strani pa imajo simboli bistveno praktičen značaj, saj so predvsem dejanja: preprosta in običajna, kot sta poklek in pozdrav miru, ali zahtevnejša, kot so dejanja, ki so del vsakega zakramenta. Predvsem pa imajo simboli edinstveno izrazno

in preobrazbeno razsežnost, tako do snovnih elementov, ki jih sestavljajo, kot do tistih, ki pridejo z njimi v stik, saj ustvarjajo občutek pripadnosti, se dotikajo srca in misli ter navdihujejo pristne cerkvene odnose.

Papež Frančišek je v svojem apostolskem pismu *Desiderio desideravi*, ko je prevzel trditev Romana Guardinija, opredelil »prvo nalogo liturgične formacije: človek mora ponovno postati sposoben razumevanja simbolov«.

Pomembno je dopustiti, da nas bogoslužni obredi vzgajajo, pri čemer moramo z občutkom in brez samovoljnosti skrbeti za lepoto naših slovesnosti ter si prizadevati za pristno mistagogijo. Izkušnja živega in pobožnega bogoslužja, ki ga spremlja ustrezna mistagogična kateheza, je najboljši vir, da se v vseh prebudi tista odprtost za srečanje z Bogom, ki se v logiki utelešenja lahko zgodi le ob vključitvi celotnega človeka: duha, duše in telesa.

KRISTJAN JE KAKOR EVHARISTIČNA PROCESIJA

– iz nadškofove pridige na praznik Sv. rešnjega telesa in krvi

Ko naletimo na nasprotovanje okoli sebe ali pa na skušnjave in celo greh znotraj sebe, se bomo morali vedno spoprijeti s skušnjava, da bi se nasprotniku zunaj nas ali v nas samih uprli z vsemi močmi in ga premagali; druga možnost pa je, da pomislimo, katero krepost, katero dobro lastnost ali morda tudi katero svojo sposobnost lahko okrepimo, ne da bi se stalno ukvarjali s tistim, ki nas napada od zunaj ali od znotraj. Razlika je velika in pomembna: če se ukvarjamo s tistim, ki oziroma kar nas ogroža, bomo stalno živeli z občutkom ogroženosti in se bomo začeli vedno bolj zapirati vase. Naš svet se bo zožil in mi bomo postajali ujetniki znotraj njegovih meja. Če pa se odločimo, da bomo dali novega ognja in novega poleta krepostim in odnosom, ki nas odpirajo za Boga in za druge ljudi, bomo postajali vedno bolj svobodni in močni.

Ko se mi, umrljivi, hranimo z Jezusom, kruhom življenja, živimo zanj. Kristus, ki se nam je ves podaril, se je izročil nam, da bi tako odkrili, da smo ustvarjeni za to, da bi se hranili z njim. Naša lačna narava nosi znamenje pomanjkanja, ki ga nasičuje evharistični kruh. Sveti Avguštín je zapisal: »Kristus je kruh, ki nasičuje in ga ne zmanjka; kruh, ki ga lahko jemo in ga ne moremo porabiti.«

Pomenljivo je, da je Jezus pri postavitvi rekel: »Vzemite in jejte od tega vsi.« Jejte, da boste živeli. Jejte, da boste lahko hodili skozi življenje in ostali zvesti. Jejte, da boste moje priče do konca sveta. Jejte, da boste mene nosili ljudem, ki vas bodo srečevali. Kristjan, ki gre od svete maše, pri kateri se je skupaj z brati in sestrami udeležil spominjanja, je kakor evharistična procesija. Zato jejte, da boste lahko prinašali Kristusa v vsakdanje življenje.

DOGODKI PRED NAMI

- **V sredo, 17. 6.,** bo pri večerni sveti maši ob 18.30 sodeloval zbor Anton Foerster ob 100-letnici skladateljve smrti. Lepo vabljeni!
- **V torek, 23. 6.,** bo ob 18.30 sveta maša za domovino. Lepo vabljeni k čim večji udeležbi!
- **V ponedeljek, 29. 6.,** bo gospod nadškof v stolnici ob 9.00 posvetil letošnja novomašnika. Svete maše ob 10.30 zaradi posvečenja ne bo! Lepo vabljeni k tej slovesnosti in molitvi za letošnje novomašnike.

GODOVI IN PRAZNIKI

- **Nedelja, 14. 6.: 11. nedelja med letom**
- **Ponedeljek, 15. 6.:** sv. Vid, mučenec
- **Torek, 16. 6.:** sv. Beno iz Meissna, škof
- **Sreda, 17. 6.:** sv. Rajner, samotar
- **Četrtek, 18. 6.:** sv. Gregor Barbarigo, škof
- **Petek, 19. 6.:** sv. Nazarij, prvi koprski škof
- **Sobota, 20. 6.:** sv. Adalbert, škof
- **Nedelja, 21. 6.: 12. nedelja med letom, sv. Alojzij, redovnik**

SVETE MAŠE V POLETNIH MESECIH

V ČASU OD 28. JUNIJA DO
VKLJUČNO 2. AVGUSTA NE BO
SVETIH MAŠ:

ob 10.30 med delavniki in
ob 12.30 ob nedeljah.

*Prav tako ne bo posebne nedeljske
pobožnosti ob 15.30.*

URNIK SVETIH MAŠ

DELAVNIKI:

7.00, 8.00, 9.00, 10.30, 18.30

**OB PRVIH SOBOTAH, PRVIH PETKIH IN
OB NEKATERIH PRAZNIKI:** tudi ob
16.00

NEDELJE:

6.30, 8.00, 9.00, 10.30, 11.30,
12.30, 16.00, 18.30

SKUPNA MOLITEV V STOLNICI

VSAK DAN: 8.30 in 18.00: rožni venec

NEDELJA: 15.30: molitev pred
izpostavljenim Najsvetejšim

PRVI ČETRTEK: po večerni maši
molitev v čast svetemu Jožefu

PRVI PETEK: 8.30: molitev pred
izpostavljenim Najsvetejšim
15.00: ura Božjega usmiljenja

PRVA SOBOTA: 8.30: molitev pred
izpostavljenim Najsvetejšim

TBB – stolniška oznanila
izdaja Stolni župnijski urad.
Dolničarjeva 1, Ljubljana.

Odgovarja: Roman Starc, župnik.
roman.starc@rkc.si / 041/746 354

Informacije dobite tudi
na spletnem naslovu:
<https://stolnica.si>